

Forsvarsministeren (*Klaus Berntsen*): Det Lovforslag, som jeg herved skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, vil være Tingets ærede Medlemmer bekendt fra de Forhandlinger, der blev ført om Forsvarslovene i Slutningen af den sidste ordinære Rigsdagssamling, hvor Lovforslaget blev vedtaget i begge Rigsdagens Ting, men det fik ikke kongelig Stadfæstelse. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at bemyndige Forsvarsministeren til i Anledning af Gennemførelsen af den nye Lov om Hærens Ordning at oprette de ved denne Lov nødvendiggjorte nye Garnisoner og Øvelsespladser m. m. samt til i dette Øjemed at anvende et Beløb paa indtil 10 Mill. Kr. Da der ved den nye Hærordning vil blive nogle Kaserner, Øvelsespladser og militære Etablissementer i København tilovers, gaar Lovforslaget endvidere ud paa at bemyndige Ministeren til at bortselge disse og at benytte de derved indvundne Beløb til Afskrivning paa de nævnte 10 Mill. Kr., der stilles til Raadighed for Garnisonsordningen. Endelig gaar Lovforslaget ud paa at bevilge 30 Mill. Kr. til Supplering af Hærens Beholdninger af Materiel m. v., hvilket Beløb fordeles med 3 Mill. Kr. aarlig i 10 paa hinanden følgende Aar indtil Udgangen af Finansaaret 1932—33.

Naar det Lovforslag, som blev vedtaget i forrige Rigsdagssamling, ikke blev ophøjet til Lov, er Grunden den, at to af dette Tings Partier henvendte sig til Statsministeren, da Samlingen var sluttet, for i Henhold til Grundlovens § 80 at protestere imod, at Lovforslaget blev ophøjet til Lov, forinden det havde været forelagt Vælgerne til Godkendelse ved et Valg og var blevet vedtaget af den nye Rigsdag, som derefter sammentraadte. Den Grundlovsbestemmelse, de to Partier har henholdt sig til i dette Spørgsmaal, lyder saaledes: „Naar et Lovforslag vedrørende Ekspropriation af Ejendom er vedtaget, kan $\frac{1}{3}$ af Folketingets Medlemmer senest 14 Dage efter Forslagets endelige Vedtagelse kræve, at det først indstilles til kongelig Stadfæstelse, naar nye Valg til Folketinget har fundet Sted og Forslaget paa ny er vedtaget af den derefter sammentrædende Rigsdag“. Da denne Grundlovsbestemmelse blev indført, var der neppe et eneste Medlem, der tænkte paa, at den kunde anvendes i dette specielle Øjemed. (Munterhed). Nej, for kan den det, kan man selvfølgelig vente, at den vil blive anvendt hver Gang, der er Tale om et nyt Jernbaneanlæg eller en ny Havn. (*L. Rasmussen*: Nej, nej!). Ja, er der noget, der

sætter Sindene i Bevægelse, er det dog Jernbanespørgsmaal og lignende Spørgsmaal. Men nu er Forholdet det, at det Lovforslag, jeg her tillader mig at fremsætte for det høje Ting, ikke indeholder den Bestemmelse, der har givet Anledning til, at man benyttede sig af Grundlovens § 80, nemlig den § 3, der fandtes i det Lovforslag, som blev vedtaget i sidste Samling, og som handler om Bemyndigelse til at anvende Ekspropriation ved Anskaffelsen af Grunde m. v., og naar jeg har tilladt mig at fremsætte Lovforslaget uden en saadan Ekspropriationsbestemmelse, er det ud fra den Erfaring, jeg har gjort tidligere. Det faldd nemlig i min Lod som Forsvarsminister i Aarene 1910—12 at gennemføre den Hærordning, der blev vedtaget i 1909, og da blev der anlagt mange forskellige Etablissementer og opført forskellige Kaserner, særlig her paa Sjælland — saaledes blev der bygget Kaserner i Holbæk, Ringsted, Slagelse og Vordingborg —, og der blev anvendt Beløb til forskellige Udvidelser af Øvelsespladser, uden at der i et eneste af disse Tilfælde blev Tale om Ekspropriation. Hele Ordningen efter Hærloven af 1909 fik jeg som Forsvarsminister gennemført ved Forhandling med de forskellige Kommuner, uden at der blev Tale om nogen som helst Ekspropriation. Jeg har Tillid til, at dette kan finde Sted igen, og jeg anbefaler derfor dette Lovforslag til Tingets Velvillie.

Formanden: Derefter har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte et i Gaar anmeldt Lovforslag.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Oksebremselarvens Udryddelse. Et tilsvarende Lovforslag blev fremsat for det høje Ting i forrige Samling og mødte Tilslutning fra alle Partiers Side, men af Hensyn til den den Gang herskende Mund- og Klovesyge og den Smittefare, som kunde forventes at staa i Forbindelse med Tilsynet med Besætningerne i Anledning af denne Mund- og Klovesyge, mente man i det Udvalg, der behandlede Sagen, at det vilde være hensigtsmæssigst at udsætte dette Lovgivningsarbejde til den kommende Rigsdagssamling, og Udvalget henstillede derfor til mig at fremsætte Forslaget paa ny, saa snart Mund- og Klovesygen var bragt til Ophør. Det er denne Henstilling, jeg herved imødekommer, og jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.